

Tre analytisk generaliserbare voldsudsatte familier og de mulige offentlige besparelser ved at tilbyde behandling hos Dialog mod Vold

Vi beskriver i det følgende tre analytisk generaliserbare voldsudsatte familier. De tre familiecases er udarbejdet på grundlag af viden om vold i nære relationer, Dialog mod Volds egne data, årsstatistik fra krisecentre samt analyse af krisecenterområdet i Københavns Kommune. Der er tale om familier hvor der er henholdsvis moderat, middel og høj samfundsøkonomisk konsekvens af volden.

De samfundsmæssige udgifter, der for hver af de tre cases opstår som følge af volden er præsenteret i et regneark og tilknyttet regneark fordelt på kommune, region og stat. Vi har for hver casefamilie beregnet den mulige besparelse, som det vil være muligt at opnå, hvis familien blev tilbudt behandling hos Dialog mod Vold, når kommunen ved et krisecenterophold, en underretning eller en § 52-undersøgelse blev klar over, at der var vold i familien.

Dialog mod Vold måler systematisk på effekt gennem opfølgende undersøgelser hvor alle bliver kontaktet et år efter gennemført behandling. De bliver spurgt om de har udøvet vold i nære relationer det seneste år. Det svarer 78 % af udøverne, at de ikke har. Partnerne bliver også spurgt. Her bekræfter 8 ud af 10 af partnerne at der ikke har været vold, svarende til en af partner bekræftet succesrate på 62 %. Der er ved denne form for beregning af succesrate tale om en vis usikkerhed. Både hos udøver og partner kan der i forbindelse med interview være bias til en positiv besvarelse. Men eftersom at interviewet åbner mulighed for at komme ind til en gratis brush-up samtale, hvis der har været vold, er det vores vurdering at bias er begrænset. Vi vurderer derfor at vores succesrate for gennemførte behandlingsforløb er 62 %. Det er således denne succesrate der er lagt til grund for beregning af de mulige besparelser i den offentlige sektor ved at tilbyde voldsudsatte familier behandling hos Dialog mod Vold.

Voldsudsat ung familie

Der er her tale om et ægtepar, der har været gift i 4 år, og sammen har et barn på 2 år. Manden er opvokset i Danmark med forældre af anden etnisk oprindelse end dansk. Hun er kommet hertil ved familiesammenføring og fik forholdsvist hurtigt job på et vaskeri. Han er vokset op i en familie, hvor det var almindeligt, at faren udøvede vold mod de øvrige familiemedlemmer. Det mønster fortsætter i den unge familie. Kvinden har ikke det store netværk udover hans familie, som hun ikke kan være åben over for omkring volden. Men hun er dog inviteret med i en gruppe af bydelsmødre. Her bliver hun opmærksom på, at vold i hjemmet er ulovligt i Danmark, og hun får på det grundlag mod til at tale med sin læge om volden. Lægen laver en underretning og kommunen iværksætter på det grundlag en § 50-undersøgelse. Kommunen kan på det grundlag vælge at tilbyde behandling hos Dialog mod Vold så volden stopper i stedet for at eskalere.

Hvis der ikke sættes ind med behandling er det et sandsynligt at volden fortsætter og eskalerer. Efter en hård voldsepisode, hvor også politiet bliver alarmeret af bekymrede naboer, tager kvinden og barnet akut på krisecenter. Krisecentret indgiver en underretning til kvindens hjemkommune. Kvinden og barnet bliver på krisecentret i lidt over to måneder og henvises ved udflytning til koordinerende rådgivning i kommunen. Underretningen bliver behandlet, men fører ikke til yderligere foranstaltninger. Kvinden har på grund af volden haft flere sygemeldinger og efter krisecenteropholdet bliver hun fyret for sit job, og kommer på dagpenge med overhængende risiko for at blive langtidsledig.

Voldsudsat kernefamilie

Der er tale om et ægtepar, der har været gift i 12 år. De har to børn på 7 år og 10 år. Manden har været udsat for vold som barn, men han har altid haft et ønske om at etablere en familie uden vold. Omkring det tidspunkt, hvor de selv stiftede familie, fik børn, købte hus osv., begyndte han at udøve vold. Volden har nu stået på i 10 år og den er langsomt blevet grovere. Det startede med lussinger og spark, men inden for de seneste år, er kvinden blevet skubbet ned af trappen, han har taget kvælertag, og børnene er også blevet udsat for vold. Kvinden var, da de mødte hinanden, i

gang med en uddannelse, men det har hun opgivet på grund af de psykiske belastninger, som volden har forårsaget. Hun har haft et job som kassedame, men hendes psykiske tilstand resulterede i mange sygedage. Det år var hun i psykiatrisk behandling for angst, og som følge heraf har hun det seneste år været på sygedagpenge. Hun har også en del besøg hos egen læge. Efter en særlig grov voldsepisode tager hun og børnene på krisecenter. Kommunen kan på det grundlag vælge at tilbyde behandling hos Dialog mod Vold, så volden stopper i stedet for at eskalere. Det resulterer i dette tilfælde i, at kvinden gradvist får det psykisk bedre, så hun ikke længere har behov for behandling i psykiatrien. Hun kommer også tilbage på arbejdsmarkedet.

Hvis der ikke sættes ind med behandling, er det et sandsynligt scenarium, at volden fortsætter og eskalerer. Kvindens psykiske tilstand forværres, og hun fortsætter sit forløb i psykiatrien. Efter endnu en hård voldsepisode, hvor også børnene bliver udsat for vold, flytter hun på krisecenter for anden gang. I forbindelse med dette ophold, bliver der indgivet en underretning, der resulterer i en sag i Børnehuset, samt et familiebehandlingsforløb. Kvinden har efter det seneste krisecenterophold taget imod tilbuddet om koordinerende rådgivning. Endnu en voldsepisode fører til et rådgivningsforløb i Center for Voldsramte.

Der er i denne familie flere offentlige udgifter, der fortsætter også selvom der sættes ind med behandling for at stoppe volden. Blandt andet vil der i begge tilfælde være tale om skilsmisse og en sag i Statsforvaltningens særlige spor. Der vil også i begge tilfælde være tale om forløb i psykiatrien og periode på sygedagpenge, men dog i kortere periode, hvis der sættes ind med behandling.

Familie med langvarig vold

Der er tale om et ægtepar, som har været gift i 20 år. De har en dreng på 13 år, og en dreng på 19 år, der er flyttet hjemmefra. Hjemmet har i mange år været præget af vold samt forældrenes misbrug. Manden har for to år siden mistet sit job og er nu røget ud af dagpengesystemet.

Kvinden har været på arbejdsmarkedet, men har for nogle år siden mistet sit job efter længere tids psykisk sygdom. Familien lever nu af kontanthjælp. Skolen har bekymring for den 13 årige, og har indgivet to underretninger, hvor den seneste har givet anledning til at iværksætte en § 50-undersøgelse. Med undersøgelse bliver det konkluderet, at der er alvorlige problemer med vold i hjemmet. Som § 52-foranstaltning vælger kommunen at henvise familien til behandling i Dialog mod Vold. Behandlingen betyder, at forholdene i familien gradvist stabiliseres. Volden stopper, og efter et vejlednings- og opkvalificeringsforløb i Jobcentret kommer kvinden tilbage på arbejdsmarkedet.

Hvis der ikke sættes ind med behandling, er der alvorlig risiko for, at volden bliver hyppigere og grovere. Da manden ikke længere er en del af arbejdsmarkedet, bliver hans alkoholmisbrug også værre, og det er når han er beruset, at volden er værst. I flere tilfælde bliver sønnen, der fortsat er i hjemmet, nu også udsat for vold. Der bliver i den efterfølgende treårige periode tale om fire voldsepisoderne med politiudrykning, hvor naboer eller kvinden selv har kontaktet politiet. Politiet indgiver en underretning, og det giver anledning til en sag i Børnehuset, hvor det konkluderes, at drengen bør fjernes fra hjemmet. Han bliver anbragt på en døgninstitution og kommer efterfølgende i familiepleje. Kvinden har hyppigere lægebesøg, i tre voldstilfælde bliver hun behandlet for sine skader på akutmodtagelsen. Der bliver også tale om en enkelt somatisk indlæggelse. Politiet vælger efter 3. udrykning at anmelde manden for vold. Skadestuejournalerne indgår som bevismateriale i retten og han dømmes til et års fængsel for vold.

Der er for denne familie tale om offentlige udgifter, der vil være der uanset, om der iværksættes behandling. Familien vil fortsat i en periode være på kontanthjælp, men når der sættes ind med behandling bliver det i en reduceret periode, da kvinden igen kommer ud på arbejdsmarkedet. Den ældste søn, som ikke længere bor hjemme, er mærket af at være vokset op i et hjem med vold. Han er påbegyndt en uddannelse på KEA, men ofte møder han ikke op til undervisningen. Studievejlederen finder ud af, at han har et alvorligt hashmisbrug. Han bliver tilbudt et afvænningsforløb med håb om, at han efter behandlingen vil kunne passe sin uddannelse.